

а дощ пливе —
неначе море капає —
із-під коріння дерева
що забарилось вирости

сліпі ми стоїмо
чекаючи на скарб
при зародку веселки
якої ще нема
й мабуть не дочекаємось.

Цикл « [Заложники стирання](#) ».